

UZASADNIENIE

W dniu 13. lipca 2017 roku skarżąca K. C. wniosła skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty wydanym przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie w postępowaniu upominawczym z dnia 15. maja 2014 roku w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14 oraz wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Uzasadniając skargę o wznowienie postępowania skarżąca wskazała, iż o wydanym w sprawie nakazie zapłaty dowiedziała się w związku z wezwaniem jej przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu do osobistego stawiennictwa na posiedzenie sądowe w dniu 6. lipca 2017 roku, w sprawie o wyjawienie majątku. Pozwana wskazała, że dotychczasowa korespondencja sądowa była kierowana do pozwanej na adres w Ś. przy ul (...), gdzie pozwana nigdy nie mieszkała. Wskazała jednocześnie, iż od wielu lat mieszka przy ul. (...) w W.. Skarżąca podniosła także, iż w okresie próby doręczenia jej korespondencji sądowej ciężko chorowała i przez długi czas przebywała w szpitalu, jednakże na jej adres w W. nie została doręczona żadna korespondencja sądowa. Pozwana podniosła także, iż wobec powyższych okoliczności nie wiedziała o toczącym się przeciwko niej postępowaniu oraz została pozbawiona możliwości obrony swoich praw i nie mogła skutecznie wnieść sprzeciwu od nakazu zapłaty. Jednocześnie pozwana zaprzeczyła, aby łączyły ją z powodem jakiegokolwiek stosunki prawne (skarga o wznowienie postępowania, k. 3-7).

W dniu 24. listopada 2017 r. powód (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. złożył odpowiedź na skargę, w której wniósł o odrzucenie skargi pozwanej o wznowienie postępowania. Jednocześnie pozwany wniósł o oddalenie skargi o wznowienie postępowania oraz zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi powód podniósł, iż korespondencja sądowa w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14 została wysłana do pozwanej na adres jej działalności gospodarczej ujawniony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, w związku z czym uznać należało adres przy ul. (...) w Ś. za prawidłowy. Powód podniósł ponadto, iż Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu, M. S., w postępowaniu egzekucyjnym również prowadził względem pozwanej czynności pod powyższym adresem. Powód podniósł, iż powyższe okoliczności świadczą o wiedzy pozwanej o toczącym się przeciwko niej postępowaniu co najmniej od 2016 r. Strona powodowa wskazała również, iż także powoływanie się przez pozwaną na przewlekłą chorobę nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania w sprawie. Uzasadniając swoje stanowisko powód podniósł także, iż strony w 2011 roku zawarły umowę sprzedaży z odroczonym terminem płatności, na podstawie której strona powodowa wydała pozwanej towar i wystawiła z tego tytułu faktury VAT, z których część została podpisana przez pozwaną. Strona pozwana nie wywiązała się jednakże z obowiązku zapłaty ceny (odpowiedź na skargę, k. 68-71).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwem z dnia 16. kwietnia 2014 roku powód (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. wystąpiła przeciwko K. S. o zapłatę kwoty 7.793,40 zł wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od następujących kwot:

- 6.334,50 zł od dnia 1. grudnia 2012 r. do dnia zapłaty,
- 460,52 zł od dnia 8. listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- 150,76 zł od dnia 8. listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- 175,45 zł od dnia 13. listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- 656,64 zł od dnia 18. listopada 2012 r. do dnia zapłaty,
- 15,53 zł od dnia 24. listopada 2012 r. do dnia zapłaty

oraz kosztami procesu według norm przepisanych (pozew, k. 2-6 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż swoje roszczenie wywodzi z zawartej z pozwaną umowy sprzedaży, na mocy której wydał pozwanej towar i wystawił z tego tytułu faktury VAT. Podniósł, iż pozwana nie uregulowała należności wynikającej z wystawionych faktur VAT (pozew, k. 2-6 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

W dniu 15. maja 2014 roku, wydany został w sprawie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (nakaz zapłaty, k. 47 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

Odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu oraz pouczeniem o sprzeciwie od nakazu zapłaty został wysłany do pozwanej K. S. w dniu 29. maja 2014 r. na adres wskazany w pozwie – ul. (...) w Ś.. Powyższa przesyłka została zwrócona do nadawcy po dwukrotnym awizowaniu z adnotacją doręczyciela „nie podjęto w terminie” (przesyłka sądowa, k. 53 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

W dniu 4. sierpnia 2014 r. Referendarz sądowy, na podstawie danych ujawnionych w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, ustalił adres zamieszkania pozwanej: ul. (...) lok. 3, (...)-(...) W. (wydruk z (...), k. 54 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

W dniu 8. sierpnia 2014 r. odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu oraz pouczeniem o sprzeciwie od nakazu zapłaty został wysłany do pozwanej K. S. na adres zamieszkania wskazany w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – ul. (...) lok. 3 w W.. Powyższa przesyłka została zwrócona do nadawcy po dwukrotnym awizowaniu (w dniu 18. sierpnia 2014 r. i 26. sierpnia 2014 r.) z adnotacją doręczyciela „nie podjęto w terminie” (przesyłka sądowa, k. 57 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

Postanowieniem z dnia 13. kwietnia 2015 r. Referendarz sądowy, na wniosek powoda, nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu w dniu 15. maja 2014 r. w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14 (postanowienie, k. 94 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

Na podstawie powyższego tytułu wykonawczego, (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. złożyła w dniu 27. kwietnia 2015 r. wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego (wniosek egzekucyjny – akta komornicze o sygn. akt Km 974/15).

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania egzekucyjnego zostało wysłane do K. S. w dniu 4. maja 2015 r. na adres: ul. (...) w Ś.. Powyższa korespondencja wróciła do nadawcy nieodebrana, po dwukrotnym awizowaniu (przesyłka z dnia 4. maja 2015 r. – akta komornicze o sygn. akt Km 974/15).

W toku postępowania egzekucyjnego Komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu, M. S., kierował korespondencją do K. S. na następujący adres: ul. (...), (...)-(...) Ś. (akta komornicze o sygn. akt Km 974/15).

W dniu 11. stycznia 2016 r. Komornik sądowy przybył pod adres ul. (...) w Ś., celem dokonania czynności egzekucyjnych, jednakże nie zastał dłużniczki K. S. na miejscu czynności (protokół - akta komornicze o sygn. akt Km 974/15).

Pismami z dnia 5. maja 2015 r., 24. czerwca 2015 r., 25. czerwca 2015 r. oraz 10. sierpnia 2016 r. pozwana K. C. (dawniej: S.) była informowana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w W., iż w związku z wezwaniem przez Komornika Sądowego do dokonywania potrąceń ze świadczenia przyznanego pozwanej, zostały potrącone kwoty, które zostały przekazane na konto podane w zawiadomieniu. Zakład Ubezpieczeń Społecznych kierował do pozwanej korespondencją na adres w W. przy ul. (...) lok. 3 oraz na adres w Ś. przy ul. (...) (pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, k. 168-170, akta komornicze o sygn. akt Km 974/15).

W dniu 23. stycznia 2017 r. (...) Spółka akcyjna z siedzibą w W. złożyła do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wniosek o wyjawienie majątku dłużnika K. C. (wniosek, k. 2-3 akt sprawy o sygn. akt I Co 95/17).

Termin posiedzenia w sprawie o sygn. akt I Co 95/17 o wyjawienie majątku został wyznaczony na dzień 19. maja 2017 r. K. C. została wezwana na termin posiedzenia do osobistego stawiennictwa. Korespondencja sądowa wraz z wezwaniem na termin posiedzenia została wysłana do dłużniczki na adres: ul. (...) lok. 3 w W.. Powyższa przesyłka sądowa została zwrócona do nadawcy, po dwukrotnym awizowaniu (zarządzenie, k. 23, wezwanie, k. 25, elektroniczne potwierdzenie odbioru, k. 27 akt sprawy o sygn. akt I Co 95/17).

W dniu 24. maja 2017 r. ponownie skierowano do K. C., na adres przy ul. (...) lok. 3 w W., wezwanie do osobistego stawiennictwa na termin posiedzenia wyznaczony w dniu 6. lipca 2017 r., w sprawie o sygn. akt I Co 95/17. Powyższa korespondencja została doręczona w dniu 1. czerwca 2017 r. (wezwanie, k. 31, elektroniczne potwierdzenie odbioru, k. 35 akt sprawy o sygn. akt I Co 95/17).

Na posiedzeniu sądowym w dniu 6. lipca 2017 r., w sprawie o sygn. akt I Co 95/17, stawiała się dłużniczka K. C., która złożyła wykaz majątku oraz oświadczyła, że odpis nakazu zapłaty w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14 oraz korespondencja wysyłana do dłużniczki w postępowaniu egzekucyjnym, były kierowana na niewłaściwy adres (protokół, k. 39-40 akt sprawy o sygn. akt I Co 95/17).

W dniu 13. lipca 2017 r. do Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie, w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14, pozwana K. C. złożyła wniosek o doręczenie jej, na adres zamieszkania: ul. (...) lok. 3 w W., odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, celem wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty (wniosek, k. 99 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

W dniu 10. sierpnia 2017 r., w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14, odmówiono pozwanej ponownego doręczenia jej odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu (zarządzenie, k. 98 akt sprawy o sygn. akt IX GNc 4785/14).

W latach: 2013 – 2015 pozwana K. C. miała problemy zdrowotne, w związku z tym w dniach: 7. marca 2013 r., 12. czerwca 2013 r., 20-22. lipca 2014 r., 4-25. marca 2015 r. oraz 6. listopada 2015 r. przebywała w szpitalu (dokumentacja medyczna, k. 24-30).

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych przy odpowiednich partiach ustaleń dowodów: dokumentów prywatnych załączonych przez strony do skargi o wznowienie postępowania oraz odpowiedzi na skargę oraz dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie o sygn. akt IX GNc 4785/14, aktach sprawy Sądu Rejonowego w Wałbrzychu, o sygn. akt I Co 95/17 oraz aktach komorniczych Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu M. S., o sygn. akt Km 974/15. Sąd uczynił powyższe dokumenty podstawą dokonanych ustaleń we wskazanym wyżej zakresie. Strony nie kwestionowały wiarygodności tych dokumentów, Sąd zaś nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by czynić to z urzędu.

Postanowieniem na rozprawie w dniu 13. września 2018 r. Sąd oddalił pozostałe wnioski dowodowe stron, na podstawie art. 227 k.p.c., jako dotyczące okoliczności nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy oraz art. 299 k.p.c., wobec tego, iż okoliczności sporne, na które miał zostać przeprowadzony zgłoszony przez pełnomocnika pozwanej dowód z przesłuchania stron, z ograniczeniem do pozwanej, zostały już dostatecznie wyjaśnione.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c., w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Ponieważ zgodnie z art. 3532 k.p.c. do nakazów zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, można żądać wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym nakazem zapłaty.

Zgodnie z art. 412 § 1 k.p.c., Sąd rozpoznaje sprawę na nowo w granicach, jakie określa podstawa wznowienia. Po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd stosownie do okoliczności bądź oddała skargę o wznowienie, bądź uwzględniając

ją zmienia zaskarżone orzeczenie albo je uchyla i w razie potrzeby pozew odrzuca lub postępowanie umarza (art. 412 § 2 k.p.c.).

Zgodnie z powyższym sąd rozpoznając skargę o wznowienie postępowania w pierwszej kolejności ustala, czy wznowienie postępowania jest dopuszczalne, następnie czy są ustawowe przesłanki do wznowienia postępowania, a w ostatnim etapie, jeśli spełnione zostaną przesłanki wznowienia postępowania, rozpoznaje na nowo wznowioną sprawę, w granicach, jakie zakreśla podstawa wznowienia. W przypadku zaś negatywnej oceny zasadności zgłoszonej podstawy wznowienia postępowania, Sąd winien skargę oddalić, a nie odrzucić (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7. listopada 1996 r., I PKN 9/96, OSNAPiUS 1997 nr 11, poz. 196).

W niniejszej sprawie pozwana jako podstawę wznowienia wskazała przepis art. 401 pkt 2 k.p.c. oraz podała, że wskutek niewłaściwego doręczenia jej przesyłki zawierającej odpis nakazu zapłaty z dnia 15. maja 2014 roku została pozbawiona możliwości obrony swoich praw i nie mogła skutecznie wnieść sprzeciwu od nakazu zapłaty. Zgodnie z art. 401 pkt 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności, jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej albo nie była należycie reprezentowana bądź jeżeli wskutek naruszenia przepisów prawa była pozbawiona możliwości działania; nie można jednak żądać wznowienia, jeżeli przed uprawomocnieniem się wyroku niemożność działania ustała lub brak reprezentacji był podniesiony w drodze zarzutu albo strona potwierdziła dokonane czynności procesowe. Komentowana podstawa nieważności objęta art. 401 pkt 2 k.p.c. zrehabilitowana została w sposób ogólny. W okolicznościach konkretnej sprawy Sąd winien każdorazowo ustalić, czy w realiach danej sprawy doszło do pozbawienia strony możliwości działania. W tym miejscu wymaga zaznaczenia, że pozbawienie strony możliwości działania, o którym stanowi art. 401 pkt 2 k.p.c. polega na tym, że z powodu wadliwości proceduralnych Sądu, będących skutkiem naruszenia przepisów Kodeksu postępowania cywilnego, strona nie mogła brać udziału w całym postępowaniu lub jego istotnej części (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10. maja 1974 r., II CR 155/74, OSPiKA 1975, z. 3, poz. 66; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6. marca 1998 r., III CKN 34/98). Powyższa podstawa dla swej skuteczności wymaga zatem wykazania okoliczności pozbawienia możliwości działania oraz wskazania uchybień proceduralnych, których skutkiem było pozbawienie strony możliwości działania, istnienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy naruszeniem przepisów prawa a pozbawieniem strony możliwości działania oraz okoliczności, że stan ten wynika z zachowania sądu lub strony przeciwnej. Sytuacja procesowa stworzona przez zachowanie samego skarżącego nie wyczerpuje komentowanej podstawy wznowienia. Z powyższego wynika jednoznacznie, że naruszenie prawa prowadzące do wznowienia postępowania, musi być wynikiem wadliwego działania sądu albo drugiej strony.

Strona pozwana przez czas trwania postępowania wszczętego wskutek skargi o wznowienie postępowania utrzymywała, iż przesłanką do wznowienia postępowania jest nieskuteczne doręczenie jej korespondencji sądowej zawierającej odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu, wskutek czego została pozbawiona możliwości złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

W ocenie Sądu za niesłuszne uznać należy twierdzenia pozwanej, w szczególności z tych względów, iż w części pozostają one w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Wskazać bowiem należy, że w dniu 29. maja 2014 roku nastąpiła próba doręczenia pozwanej odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu na adres wskazany przez powoda w pozwie, tj. adres prowadzonej działalności gospodarczej – ul. (...) w Ś.. Powyższa przesyłka wróciła nieodebrana, po dwukrotnym awizowaniu, z adnotacją „nie podjęto w terminie”. W związku z niedoręczeniem pozwanej powyższej przesyłki referendarz sądowy podjął czynności celem zweryfikowania wskazanego przez powoda adresu z adresem zamieszkania pozwanej podanym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Po dokonaniu tych czynności, w dniu 8. sierpnia 2014 roku nastąpiła kolejna próba doręczenia pozwanej odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu na jej adres zamieszkania, tj. ul. (...) lok. 3 w W.. Powyższa przesyłka również wróciła nieodebrana, po dwukrotnym awizowaniu, z adnotacją „nie podjęto w terminie”. Brak było w tym przypadku podstaw, aby badać skuteczność doręczenia przesyłki. W ocenie Sądu zatem, wydane w niniejszej sprawie zarządzenie w przedmiocie uznania przesyłki zawierającej nakaz zapłaty wraz z odpisem pozwu za skutecznie doręczoną, na podstawie art. 139 § 1 k.p.c., było prawidłowe a pozwana nie podjęła żadnej inicjatywy zmierzającej do obalenia domniemania doręczenia, bowiem opierała skargę na innej podstawie faktycznej - próbie doręczenia korespondencji na adres niebędący jej adresem zamieszkania. W Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej - jako

adres zamieszkania pozwanej - wskazany był adres w W. – ul. (...) lok. 3. Na taki też adres nastąpiła próba doręczenia pozwanej odpisu nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu. Co więcej, strona pozwana potwierdziła w treści uzasadnienia skargi o wznowienie postępowania, że powyższy adres jest prawidłowy, gdyż jest jej adresem zamieszkania. Wobec powyższego brak jest podstaw do obalenia domniemania skutecznego doręczenia korespondencji sądowej w trybie art. 139 § 1 k.p.c. Podkreślenia wymaga, że nie ma przy tym znaczenia, że pozwana w dniach: 7. marca 2013 r., 12. czerwca 2013 r., 20-22. lipca 2014 r., 4-25. marca 2015 r. oraz 6. listopada 2015 r. przebywała w szpitalu. Wskazać bowiem należy, że pierwsze awizo zostało pozostawione w miejscu zamieszkania pozwanej w dniu 18. sierpnia 2014 r., powtórne zaś w dniu 26. sierpnia 2014 roku. Przesyłka została zwrócona do nadawcy w dniu 3. września 2014 roku. Z powyższego wynika, że przesyłka sądowa zawierająca odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu znajdowała się placówce pocztowej do dnia 2. września 2014 roku, pozwana zaś w tym okresie nie przebywała w szpitalu, a zatem miała możliwość odbioru przesyłki z placówki pocztowej i zapoznania się z jej treścią. Przesyłkę awizowana dwukrotnie, tj. w dniu 18. sierpnia 2014 roku i powtórnie w dniu 26. sierpnia 2014 roku, natomiast zwrot przesyłki nastąpił w dniu 3. września 2014 roku, a zatem postępowanie doręczyciela było zgodne z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 12 października 2010 roku w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 190, poz. 1277 ze zm.). Podkreślenia również wymaga, że strona pozwana nie podjęła żadnej inicjatywy zmierzającej do wszczęcia procedury reklamacji doręczenia przesyłki sądowej, co także uniemożliwia obalenie domniemania skutecznego doręczenia pisma w trybie art. 139 § 1 k.p.c. Ubocznie tylko wskazać należy, że nie można przyjąć, że dla podważenia domniemania wynikającego z adnotacji urzędu pocztowego wystarczające jest złożenie oświadczenia przez samego pozwanego (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 17. lipca 2013 r., I ACz 1165/13).

W związku z powyższym uznać należy, że strona pozwana nie wykazała, że doszło do jakiegokolwiek naruszenia przepisów proceduralnych. Sąd również nie dopatrył się, aby działanie Sądu, czy też strony przeciwnej, w sprawie o sygn. akt IX GNc 4785/14 naruszało przepisy postępowania. Stronie pozwanej bowiem, zgodnie z przepisami, został doręczony odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i pouczeniem o sprzeciwie na jej adres zamieszkania. Tym samym brak jest podstaw do stwierdzenia jakichkolwiek uchybień proceduralnych Sądu, jak również strony przeciwnej, które w okolicznościach niniejszej sprawy mogłyby spowodować pozbawienie pozwanej możliwości działania.

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, nie zaistniała także przesłanka braku zdolności procesowej strony pozwanej. Pozwana w skardze o wznowienie postępowania podniosła, iż w związku z ciężką chorobą i częstymi pobytami w szpitalu, nie miała możliwości sprawdzenia swojej sytuacji prawnej, gdyż czas ten musiała poświęcić na leczenie i powrót do zdrowia.

Stosownie do treści art. 65 § 1 k.p.c. zdolność do czynności procesowych (zdolność procesową) mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych. Zdolność procesowa strony może zostać ograniczona. W niniejszym przypadku taka sytuacja nie miała jednak miejsca. Z akt sprawy nie wynika, aby pozwana nie miała pełnej zdolności do czynności prawnych, co oznacza, iż posiadała zdolność procesową, a więc zdolność do czynności procesowych. Choroba i leczenie w szpitalu nie uzasadniają braku zdolności do czynności procesowych. Choroba bowiem nie unicestwia zdolności do czynności prawnych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23. września 1999 r., II UKN 131/99, Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2001, Nr 3, poz. 77). Fakt zatem, że w trakcie postępowania wystąpiła u skarżącej ciężka choroba, nie jest okolicznością powodującą nieważność postępowania z przyczyn określonych w powołanym przepisie. Pozwana miała bowiem zdolność sądową i procesową w rozumieniu art. 64 § 1 i 65 § 1 k.p.c. Na podstawie tego ostatniego przepisu zdolność do czynności procesowych mają osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych. Pozwana zachowała pełną zdolność do czynności prawnych w rozumieniu art. 11 k.c., gdyż nie była ubezwłasnowolniona ani całkowicie (art. 12 k.c.) ani częściowo (art. 15 k.c.). Sama choroba i konieczność leczenia nie stanowi zatem wystarczającej przesłanki do uznania, że strona cierpiąca na nią nie miała możliwości działania w procesie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22. kwietnia 2010 r., II CZ 6/10). Podnieść ponadto należy, jak wskazano powyżej, że dla uzyskania wznowienia postępowania strona musi przede wszystkim wykazać, że w zakończonym prawomocnym orzeczeniu postępowaniu

była pozbawiona możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa przez sąd, a nie z uwagi na okoliczności dotyczące jej stanu zdrowia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25. maja 2007 r., I CZ 60/07; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5. grudnia 2003 r., IV CO 17/03). W niniejszym zaś przypadku nie sposób uznać, aby doszło do jakichkolwiek uchybień proceduralnych Sądu, które spowodowałyby pozbawienie pozwanej możliwości działania w sprawie w związku z jej chorobą.

W związku z powyższym, w ocenie Sądu, w niniejszej sprawie nie wystąpiły przesłanki z art. 401 pkt 2 k.p.c., wobec czego Sąd oddalił skargę pozwanej o wznowienie postępowania jako bezzasadną.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22. października 2015 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015, poz. 1804). Na kwotę zasądzoną od pozwanej na rzecz powoda składa się wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym w kwocie 1.800,00 zł.

Biorąc pod uwagę wszystkie powołane wyżej okoliczności, Sąd na podstawie wskazanych w uzasadnieniu przepisów orzekł jak w wyroku.

SSR Aleksandra Zielińska-Ośko

Z. Odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikom stron.